

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dnia 31 stycznia 2011 r.
KIGEiT/131/01/2011

**Szanowny Pan
Zbigniew Rynasiewicz
Przewodniczący
Komisji Infrastruktury
SEJM RP**

Bardzo dziękujemy za przesłanie projektu ustawy – o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (Druk nr 3796). W odniesieniu do projektu pragniemy złożyć następujące propozycje zmian:

I. [Przepis przejściowy]

Wnosimy o dodanie przepisu przejściowego w następującym brzmieniu:

„W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Prezes UKE uzupełnia obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy decyzje, z których wynika obowiązek określony w art. 39 lub art. 40 ustawy, o której mowa w art. 1, o elementy, o których mowa w art. 39 ust. 1a lub art. 40 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 1.”

Należy podkreślić, że w obowiązujących obecnie decyzjach o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej, z których wynika obowiązek określony w art. 39 lub art. 40, Prezes UKE nie określił metod weryfikacji opłat. Obowiązujące obecnie unormowania prawne nie przewidują bowiem takiego wymogu. Metody weryfikacji opłat zostały wskazane jedynie w uzasadnieniach tych decyzji. Aby zatem Prezes UKE mógł zastosować konkretne metody, decyzje o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej powinny zostać uzupełnione o te metody. Skoro zmienia się normy prawne określające sposób weryfikacji opłat, to należy również przewidzieć przepis przejściowy, który pozwoli dostosować do nowych unormowań decyzje wydane w innym stanie prawnym.

Brak takich postanowień może spowodować niemożność weryfikacji opłat przez Prezesa UKE w przypadkach, kiedy obowiązek ich stosowania został nałożony przed wejściem w życie ustawy, W konsekwencji rodzi to ryzyko naruszenia ciągłości efektywnego stosowania kluczowych obowiązków regulacyjnych wynikających z art. 39 i art. 40 Prawa telekomunikacyjnego.

II. [Kwestia weryfikacji opłat w odrębnej decyzji]

W ust. 4 w art. 39 zdanie ostatnie części wspólnej powinno brzmieć:

„Ustalenie opłat następuje w odrębnej decyzji, bądź też w decyzji, o której mowa w art. 43.”

W ust. 4 w art. 40 zdanie ostatnie powinno brzmieć:

„Ustalenie opłat następuje w odrębnej decyzji, bądź też w decyzji, o której mowa w art. 43.”

Naszym zdaniem istotne jest, aby Prezes UKE stosował z góry określone metody weryfikacji opłat. Dla przykładu w piśmie z dnia 20 grudnia 2010 r. dotyczącym projektu decyzji w

sprawie PL/2010/1152: Hurtowy rynek usługi rozpoczynania połączeń w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych, Komisja Europejska wskazała, że:

„Zgodnie ze zgłoszonym środkiem Prezes UKE zamierza wprowadzić kontrolę cen w oparciu o ponoszone koszty. Prezes UKE stwierdza również, że w celu analizy cen zaproponowanych przez TP będzie wybierał spośród różnych metod (zawężenie marży, benchmarki, cena detaliczna minus oraz inne niesprecyzowane metody). Zdaniem Komisji taki szeroki wybór metod weryfikacji nie sprzyja powstaniu stabilnego i przewidywalnego środowiska regulacyjnego. Ani TP, ani operatorzy alternatywni nie będą w stanie przewidzieć, czy Prezes UKE zatwierdzi poziom opłat, ponieważ nie ma jasności co do tego, z której metody Prezes UKE będzie korzystał.

Komisja wzywa zatem do Prezesa UKE, aby w ostatecznej wersji środka sprecyzował, z której metody weryfikacji będzie korzystał w celu zatwierdzania opłat za rozpoczynanie połączeń zaproponowanych przez TP. Metoda stosowana przez Prezesa UKE powinna zagwarantować, że operator o znaczącej pozycji rynkowej bezzwłocznie udostępnia hurtową usługę rozpoczynania połączeń po cenach, które umożliwiają rozwój konkurencji”.

Zatem jeżeli w Decyzji SMP zostaną ustalone metody weryfikacji, to nie ma przeszkód, ażeby decyzja wykonawcza została wydana na podstawie art. 43.

Należy w tym miejscu wskazać, że KE nie zakwestionowała dokonania weryfikacji w decyzjach, o których mowa w art. 43. KE stwierdziła jedynie, że tą odrębną decyzją nie powinna być decyzja wydana „w ramach procedury rozstrzygania sporów”. Powyższe oznacza, że Prezes UKE może dokonać weryfikacji w trybie zatwierdzenia oferty ramowej.

III. [Kwestia zakresu decyzji w kontekście obowiązków konsultacji i konsolidacji]

Wnosimy o wykreślenie w art. 15 punktu 3 w następującym brzmieniu:

„3) decyzji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 28-30,”.

Należy podkreślić, że skoro w decyzji o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej zostaną wskazane „metody ustalania opłat”, to zgodnie z cytowanym powyżej stanowiskiem KE, będzie to wyczerpywało nałożenie obowiązków regulacyjnych. Weryfikacja opłat powinna następować w odrębnej decyzji albo decyzji wydanej na podstawie art. 43 PT.

Zatem decyzje wykonawcze, rozstrzygające indywidualne spory, nie powinny podlegać procedurom konsultacyjnym i konsolidacyjnym (jako nie nakładające obowiązków regulacyjnych).

Ponadto art. 6 ust. 1 Dyrektywy ramowej stanowi, że postępowanie konsultacyjne nie dotyczy sytuacji objętych art. 7 ust. 9, art. 20 lub art. 21. Zatem nie jest obligatoryjne w przypadku rozstrzygania sporów. Stąd Izba proponuje wykreślenie art. 15 pkt 3 PT.

Z poważaniem,

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński